

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobkyně: **A. H.**, zastoupené JUDr. Vratislavem Klimentem, advokátem se sídlem Pavelčákova 20, Olomouc, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 2. 2008, č. j. 58 Ca 84/2007 - 19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný Krajský úřad Olomouckého kraje (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností proti v záhlaví označenému usnesení krajského soudu, kterým soud (I.) zastavil řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 8. 2007, č. j. KUOK/88509/2007, ve věci dopravního přestupku, a (II.) rozhodl o povinnosti žalovaného zaplatit žalobkyni náklady řízení ve výši 10 568 Kč.

Stěžovatel v kasační stížnosti uplatňuje důvod obsažený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), podle něhož lze podat kasační stížnost z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Výslovně uvádí, že napadá toliko výrok II. citovaného usnesení krajského soudu.

Kasační stížnost stěžovatel argumentačně podkládá tím, že krajský soud výrok o nákladech řízení odůvodnil zmatečně, když toliko odkázal na ustanovení § 60 odst. 3 věta druhá s. ř. s. Pokud by tímto odkazem bylo míněno, že řízení bylo zastaveno pro pozdější chování odpůrce nebo pro uspokojení navrhovatelky, stěžovatel s tím nesouhlasí, jelikož ke zrušení jeho shora označeného rozhodnutí ze dne 16. 8. 2007 došlo ze strany Ministerstva dopravy ve skutečnosti pouze z důvodu účinnosti zákona č. 215/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů. Pokud tedy došlo k „uspokojení“ žalobkyně, tak pouze z důvodu změny zákonné úpravy a nikoliv z důvodu

pochybení žalovaného správního orgánu. Za tohoto stavu věci žalobkyni nelze přiznat právo na náhradu nákladů řízení před soudem.

Proto stěžovatel navrhuje napadené usnesení zrušit jako nezákonné.

Nejvyšší správní soud především konstatuje, že stěžovatel chybně označil důvod kasační stížnosti jako důvod podřazený ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ačkoliv na projednávanou věc dopadá speciální důvod, zakotvený v odst. e) stejného zákonného ustanovení (*„Kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení.“*). Jak je totiž patrné ze shora uvedeného, v daném případě došlo k zastavení řízení.

Soud dále odkazuje na ustanovení § 104 odst. 2 s. ř. s., podle něhož *„kasační stížnost, která směřuje jen proti výroku o nákladech řízení nebo proti důvodům rozhodnutí soudu, je nepřipustná.“* V projednávané věci je ze shora provedené rekapitulace zřejmé, že stěžovatel brojí toliko proti části výroku týkající se nákladů řízení a Nejvyšší správní soud proto nemá s ohledem na kogentní znění citovaného ustanovení jakýkoliv procesní prostor pro jeho meritorní přezkum.

Nad tento rámec Nejvyšší správní soud konstatuje, že za situace, kdy nejsou splněny procesní podmínky řízení, mu nepřísluší se vyjadřovat k meritorním otázkám věci (tzn. k tomu, zda derogaci rozhodnutí žalovaného v důsledku změny zákonné úpravy lze podřadit pod „pozdější chování odpůrce“ anebo pod „uspokojení navrhovatele“ ve smyslu ustanovení § 60 odst. 3, věta druhá s. ř. s.).

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro nepřipustnost [§ 46 odst. 1 písm. d), § 104 odst. 2 a § 120 s. ř. s.].

Podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. dubna 2008

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu